

§ 10

Tertialrapport 2 år 2020 för Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd

Stadsdelsnämndens beslut

1. Tertialrapport 2 för år 2020 godkänns och överlämnas till kommunstyrelsen.
2. Nämnden begär budgetjustering med 0,2 mnkr för ökade kapitalkostnader inom stadsmiljöområdet avseende avskrivningar.
3. Nämnden begär budgetjustering med 4,95 mnkr för lokaländamål.
4. Nämnden begär budgetjustering med 1,9 mnkr för arbete med utsatta EU-medborgare.
5. Nämnden begär budgetjustering med 0,8 mnkr för kommunalt bostadsbidrag för personer med funktionsnedsättning.
6. Nämnden begär budgetjustering med 1,8 mnkr för maskiner och inventarier.
7. Nämnden godkänner omslutningsförändringar om 58,5 mnkr
8. Beloppsgräns för periodiseringar (interimsbokföring) fastställs till ett belopp om 20 000 kr och mer.
9. Nämnden godkänner Lokal handlingsplan i enlighet med Stockholms stads strategi för att minska risken för att barn, unga och unga vuxna dras in i kriminalitet 2019-2022, bilaga 1.15.
10. Paragrafen justeras omedelbart.

Ärendet

Tertialrapport 2 år 2020 för Enskede-Årsta-Vantörs stadsdelsnämnd följer upp de mål och indikatorer som kommunfullmäktige fastställt i stadens budget 2020. I tertialrapporten redovisas resultat och analyser av nämndens verksamhet och ekonomi under året fram till och med augusti. Förvaltningen bedömer att nämnden med sitt arbete bidrar till att kommunfullmäktiges tre inriktningsmål kommer att uppfyllas under året. En osäkerhet finns utifrån att konsekvenserna av den pågående pandemin ännu inte fullt ut går att analysera.

Stadsdelsförvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänsteutlåtande daterat den 16 september 2020.

Dnr EÅV 2020/416.

Beslutsgång

Nämnden ställde sig bakom förvaltningens förslag.

Särskilda uttalanden

Veronica Palm m.fl. (S) lämnade ett särskilt uttalande:

Precis som hela världen drabbas vår stadsdel av den globala pandemi vi är mitt inne i. Det syns tydligt i tertialrapport två som omfattar hela den tid pandemin har pågått. Därför är det svårt att dra slutsatser kring hur verksamheten hade utvecklats om inte Covid19 hade drabbat vår verksamhet, våra medarbetare och våra invånare. Däremot går det att se att vi inte är tillräckligt väl rustade för att motverka de negativa effekter som kommer i kölvattnet av pandemin.

Med skrikande röda siffror ser vi i tertialrapporten hur en ekonomisk nedgång leder till arbetslöshet och hur det slår mot de av våra medborgare som har svagast för ankring på arbetsmarknaden och de med störst behov av stöd från det gemensamma.

Regeringen gör en hel del för att minska den negativa effekten. Förstärkt A-kassa, möjlighet till korttidspermittering, lyfta av sjuklöneansvaret och ökade statsbidragen till kommuner och regioner för att nämna några av de större insatserna. Men i tertialrapporten kan vi se att det inte räcker för att dämpa stöten för de av våra medborgare som drabbas. Vi är oroade för de sociala konsekvenser som utan åtgärd kommer att följa i spåren av de akuta ekonomiska.

För att gestalta kan vi peka på att försörjningsstödet ökar i stadsdelen, liksom antalet avhysningar. Att orosanmälningar om barn som riskerar att fara illa ökar kan både vara en signal om att det är ökad risk för att barn inte får sin rätt till en trygg uppväxt tillgodosedd eller att fler vuxna ser och vågar anmäla. Oavsett så är det ytterst alarmerande att orosanmälningarna inte handläggs med den skyndsamhet som barnet har rätt att kräva eller ens som lagen stipulerar. Samtidigt ser vi i tertialrapporten att konsulter hyrts in till individ- och familjeomsorgen. Det är bara allt för uppenbart att resurserna i grunden inte är tillräckliga för att ge våra allra mest utsatta medborgare den service och det stöd de har rätt till.

I övrigt vill vi rikta ljuset på sjukfrånvaron. Det är inte konstigt att den ökat under perioden. Motsatsen hade förvånat. Men i en ekonomisk nedgång drar anställda i vallfärdens verksamheter ett stort lass, inte sällan i en allt trängre situation. Det är därför viktigt att även fortsatt hålla ögonen på sjukfrånvaron som ett mått för brister hos stadsdelen som en god arbetsgivare.

Den grupp i hemtjänsten som arbetat med tryggt mottagande har ställt om och under perioden arbetat med coronasmittade. Det har varit framgångsrikt, men det väcker frågor kring om det då funnits resurser till ett tryggt mottagande? Vi oroas också över att de som har hemtjänst har allt för många olika personer som besöker dem. Det skapar otrygghet för den äldre, inte minst i en tid av social isolering. Vi kan se att inte ens det allt för väl tilltagna målet kommer att nås.

Vi vill också peka på att det ser ut som att omsorgsbehovet hos äldre minskar och att socialpsykiatri beviljar färre insatser. Detta samtidigt som vi är mitt inne i en pandemi som socialt drabbar just dessa grupper extra hårt. Vi ställer oss frågande till vad detta betyder. Kan det inte snarare vara så att inte alla som skulle behöva få en insats faktiskt får det? Vi behöver nu höja ambitionerna. Skapa fler trygga anställningar i omsorgen, ha bättre beredskap och öka anslagen till välfärden.

Avslutningsvis vill vi betona vikten av att stadsdelen tar ansvar för att minska effekten av pandemin på satta sätt som regeringen gör. I tider av ekonomisk nedgång är det än viktigare att det gemensamma står rustade för att hantera sociala konsekvenser och för att stödja människor tillbaka till eller in i arbete och egen försörjning. Att arbetsspåret i daglig verksamhet har inte prioriterats är i detta sammanhang djupt problematiskt. Redan innan krisen hade arbetslösheten ökat tydligt utan att initiativ hade tagits. Med krisen är ungdomsarbetslösheten i Stockholm nu fördubblad jämfört med för ett år sedan. Vad väntar den politiska majoriteten på? Som en följd av passivitet ökar nu arbetslösheten. Detta är förstås primärt dåligt för den enskilde men riskerar också leda till ökade kostnader för stadsdelsnämnden och där på följande sparkrav på verksamheter.

Nu är inte tid att vänta. Det krävs en betydligt mer aktiv politik. Det förtjänar våra medborgare, medarbetare och verksamheter.

Hassan Jama m.fl. (V) lämnade ett särskilt uttalande:

Det har nu gått fler månader sedan Coronapandemin på allvar bröt ut i Sverige. Tyvärr har vi kunnat se att många av de som drabbats av covid-19 har haft äldreomsorgsinsatser, vi har dessvärre också kunnat se hur den styrande majoriteten varit allt för långsamma med att agera med konkreta åtgärder för att minska smittspridningen inom äldreomsorgen. Personalen inom äldreomsorgen har fått ta ett stort ansvar och ibland ta risker för att ge våra äldre den omsorg de har rätt till. Vi hoppas att detta blir en lärdom för

framtiden och att mer resurser skjuts till äldreomsorgen för att kunna ha en högre kvalitet inom verksamheten, fler tillsvidareanställda, för att inte de som arbetar inom äldreomsorgen ska behöva arbeta på flera olika verksamheter, och bättre arbetsvillkor bara för att nämna några åtgärder.

I tertialrapporten kan man se att stadsdelen ser med osäkerhet på framtiden och vilka effekter som pandemin kommer att få framöver. Fler i stadsdelen har nu behov av ekonomiskt bistånd och av arbetsmarknadsinsatser som en följd av att fler blivit arbetslösa både som en följd av Corona pandemin och den i allmänhet inbromsade ekonomin.

Något som pandemin har visat oss alla är behovet och vikten av en stark och hållbar offentlig sektor. Det är det offentliga som ser till att det finns allt från förstärkningsteam inom hemtjänsten som även kan ta hand om smittadebrukare från de privata utförarna till förskola under sommaren för all den personal inom vården som kanske inte kunnat ta ut sin semester. Och det är det offentliga som hållit uppe många privata företag för att säkerställa att pandemin inte får än större ekonomiska konsekvenser.